

Metodyka logopedyczna I - dyslalia, palatolalia - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Metodyka logopedyczna I - dyslalia, palatolalia
Kod przedmiotu	05.6-WP-PEDP-ML1
Wydział	Wydział Nauk Społecznych
Kierunek	Pedagogika / Logopedia
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	pierwszego stopnia z tyt. licencjata
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2017/2018

Informacje o przedmiocie	
Semestr	4
Liczba punktów ECTS do zdobycia	4
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	dr hab. Ewa Skorek, prof. UZ

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Wykład	15	1	-	-	Egzamin
Konwersatorium	45	3	-	-	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Teoretyczne przygotowanie studentów do samodzielnego prowadzenia diagnozy i terapii logopedycznej. Przyswojenie niezbędnej wiedzy teoretycznej i trening umiejętności praktycznej realizacji diagnozy logopedycznej i terapii zaburzeń artykulacyjnych. Ćwiczenie umiejętności dostosowania metod terapeutycznych w zakresie dyslalii i palatolalii do indywidualnych potrzeb pacjenta w zależności od przyczyn i wieku.

Wymagania wstępne

Anatomia i fizjologia narządów mowy. Etapy prawidłowego rozwoju mowy. Typologia zaburzeń komunikacji językowej. Wprowadzenie do metodyki diagnozy i terapii logopedycznej.

Zakres tematyczny

Wykłady

Definicje dyslalii i palatolalii. Dyslalia a dysglosja. Klasyfikacje dyslalii ze względu na różne kryteria (sposób artykulacji, liczba cech dystynktywnych, liczba głosek, liczba stref artykulacyjnych, nazwa głoski, długość ciągu fonicznego, konsekwencja występowania, stopień utrwalenia, przyczyna). Rodzaje sygmatyzmu, rotacyzmu, kappacyzmu, gammacyzmu itp., istota mowy bezdźwięcznej. Przyczyny zaburzeń artykulacji. Mowa osób z wadą rozszczepową twarzoczaszki.

Konwersatoria

Metodyka diagnozy dyslalii; diagnozowanie zaburzenia artykulacyjnego – standard badania logopedycznego; prezentacja testów diagnostycznych. Metodyka terapii: zasady planowania pracy terapeutycznej; etapy pracy logopedycznej; metody pracy (ogólne i szczegółowe); fazy uczenia artykulacji głosek; metody wywoływania poszczególnych głosek; ćwiczenia fonacyjne, oddechowe, motoryczne i artykulacyjne; usprawnianie słuchu fonemowego i fonetycznego; usuwanie dysfunkcji oddychania i połykania (dysfunkcje połykania o typie infantylnym, zespolenia językowo-wargowego wewnętrznego i zewnętrznego); profilaktyka zaburzeń artykulacyjnych.

Metody kształcenia

Wykłady – wykład tradycyjny.

Konwersatoria – metoda projektu, praca z książką, metoda przypadków, praca w grupach, klasyczna metoda problemowa, burza mózgów.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągania efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Potrafi dokonać obserwacji i interpretacji nieprawidłowości w zakresie artykulacji	K_U01	projekt	Konwersatorium
Potrafi wykorzystywać podstawą wiedzę teoretyczną w celu diagnozowania i projektowania procedury terapeutycznej	K_U02	metoda przypadku	
Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, dokonuje samooceny własnych kompetencji	K_K01	kolokwium	Wykład
Potrafi pracować w zespole	K_K02	projekt	Konwersatorium

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma elementarną wiedzę dotyczącą zakłóceń komunikacji językowej oraz metodyki diagnozy i terapii zaburzeń artykulacji u pacjentów w różnym wieku	• K_W08	• kolokwium • egzamin	• Wykład • Konwersatorium

Warunki zaliczenia

Konwersatoria

Na ocenę z konwersatorium składają się wyniki osiągnięte na kolokwiach (50%), ocena z projektu (25%) oraz studium przypadku (25%).

Wykłady

Egzamin. Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest pozytywna ocena z konwersatorium.

Ocena końcowa

Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z konwersatorium (50%) i z egzaminu (50%). Warunkiem zaliczenia przedmiotu są pozytywne oceny z konwersatorium i egzaminu.

Literatura podstawowa

1. Czaplewska E., *Diagnoza zaburzeń rozwoju artykulacji*, [w:] *Diagnoza logopedyczna: podręcznik akademicki*, GWP, Sopot 2012.
2. Gałkowski T., Jastrzębowska G. (red.), *Logopedia: pytania i odpowiedzi*, Opole 2003.
3. Mackiewicz B., *Wskazówki do nauki prawidłowego połykania w wadach zgryzu i wymowy u dzieci*, [w:] *Opieka logopedyczna od poczęcia*, red. B. Ročławski, Gdańsk 1998.
4. Sachajska E., *Uczymy poprawnej wymowy*, Warszawa 2004.
5. Skorek E.M., *Oblicza wad wymowy*, Warszawa 2001.
6. Skorek E.M., *Reranie: profilaktyka, diagnoza, korekcja*, Kraków 2002.
7. Skorek E.M., *Samogłoski; profilaktyka, diagnoza, korekcja*, Kraków 2000.
8. Styczek I., *Logopedia*, Warszawa 1981.

Literatura uzupełniająca

1. Skorek E.M., *Z logopedią na ty: podręczny słownik logopedyczny*, Kraków 2000.
2. Stecko E., *Zaburzenia mowy – wczesne rozpoznawanie i postępowanie logopedyczne*, Warszawa 1994.
3. Wójtowicz J., *Logopedyczny zbiór wyrazów*, Warszawa 1981.

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr hab. Ewa Skorek, prof. UZ (ostatnia modyfikacja: 07-05-2017 18:01)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ